

AYSEL XANLARQIZI SAFARLI

PAYIZ RƏNGİ ÜZÜYÜMÜN QAŞINDA

Bu necə darıxmaqdır, uçuruma dönmüşəm,
Yuvarlanıb aşmısan həsrətimin dibinə.
Ümitsiz bir çöküntü darıxır varlığımda,
Gələcəyim düşübdür qaralmış qəm küpünə.

Bayquş kimi ulayır dərd xaraba ruhumda,
Parçalayır içimi yalquzaq darıxmağım.
Necə olur, bilirəm, həsrətin çarmıxını,
İntiharın dağ olmuş təpəsinə çıxmağı.

Təpədən dırnağacan yalnızlığam, İlahi,
Solum tənha, çarəsiz sığınırım sağıma.
Sən sevdinin o təklük ruhumun bacasından,
Leysan-leysan hönkürüb doluşur otağıma.

Bu necə darıxmaqdır, qəm gülüşə sarılıb,
Ömür xəyanət edir, ölümçün darıxıram.
Bəxtimin ocağına təkliyin közü düşüb,
Küləklənmiş içimdə külümçün darıxıram.

Oynayasan saçlarıyla küləyin,
Kirpiyindən üzüləndə taleyin.
Misraları udqunanda ürəyin,
Yazışmağa bir sətirin olmaya.

Tapdananda ayaq altı baxışın,
İzləyəsən bir eşqin dərd doğuşun.
Qara bulud hönkürəndə yağışı,
İslanasan, bir çətirin olmaya.

Qədər olub hicri gözdən süzənə,
Gözlərimin çuxurunu qazana.
Payız olub qarışasan xəzana,
Yaz yanında bir xətirin olmaya.

Küsmüş ruhu ödəyib can borcuna,
Yığıb dərdi, günahları xurcuna
Buraxanda əcəlin buz ovcuna,
Axirətdə gedən yerin olmaya.

Sən hardan biləsən mən necə təkəm,
Yaşarken ölməyin nə olduğunu.
Cismimlə zamanın köksünə yükəm,
Bilməzsən sən ölüb doğuldugumu.

Uymaz istəyim də vaxtın nəbzinə,
Mənim ürəyimin döyüntüsü çox.
Əcəlin verdiyi ömür qəbzinə,
İmzasın atacaq bir gücüm də yox.

Ümidin əlindən tutmuşam zorla,
Sən hardan biləsən mən nə haldayam.
Qismətin bəxtimə hördüyü torla,
Lampası qırılmış çıxmaz yoldayam.

Həyatım dolabda xarab, zay olan,
Boğazdan keçməyən loxmaya bənzər.
Tənhalıq uçqunda xaraba qalan,
Bacası əyilmiş daxmaya bənzər.

Ruhumu tapşırıb yolladım sənə,
Söylədim düşməsin daha izimə.
Sən hardan biləsən nə çəkirəm, nə
Qara taleyimi çəkdim gözümə.

Bir şəkillik ömür olum,
Bezdirim dar çərçivəni.
Divarlar yaşaya bilsin,
Sən yaşaya bilmə məni.

Boylanım fərqli rənglərdən,
Gördüyümə keçmiş deyim.
Mənə ağ rəng ömür seçən,
Başqa bir rəng seçmiş deyim.

Çərçivələr assın məni,
Divar çəksin çarmıxına.
Sular boğan balıq olum,
Sevilim dərd qarmağında.

Yaşanım bir çərçivəlik,
Divarlarda bəzək kimi.
Hərdən eşqin rəsmi çəkən,
Tozun alsın xatirəmin.

Saatı qurub ölümə,
Zamanın durum qəsdinə.
Başım Allahın dizində,
Ayağım göyün üstündə.

Bir şəkillik ömür olum,
Bezdirim dar çərçivəni.
Divarlar yaşaya bilsin,
Sən yaşaya bilmə məni...

Bu gün payız kimiyəm
Gözlərimdən düşmüşəm.
Üşüyən ümidlərin
Dərdiylə sevişmişəm.

Durmuşam vağzalında
Fəsillər növbəsinin.
Kirpiyim baxışların
Pozubdur tövbəsinin.

Qırılmış çətirimlə
Durub payız altında.
Yaza əlvida dedim
Ruhumun buz qatında.

Bu gün payız kimiyəm
Qızılıyam XƏZANtək.
Ağacından qopur, bax
Köksümdə sınaq ürək.

Payızın dodaqları
Alındadı gecəmin.
Gözlərindən süzülür,
Yola dönən küçənin.

Agaclardan soyunan
Budağın yetimiyəm.
Toxunmayın, ağlaram
Bu gün payız kimiyəm.

SƏN BİLMƏZSƏN...

Sən bilməzsən ağrının payız rəngin,
Sən bilməzsən acıların xəzanın.
Küləkləri saçlarımda əsəndə,
Buludlara kirpiyiylə yazanı.

Bilməzsən ki, bəxt yazısı alında,
Qırıqanda necə olur baxışlar.
Gözlərimin aynasında tərleyen,
Yanaqları yumruqlayan yağışlar.

Sən bilməzsən acıların loxması,
Ən bahalı sinilərdə qarşımda.
Dərdlərimi mənə nişan taxıblar,
Payız rəngi üzüyümün qaşında.